

Chương 01

Có tiếng keng báo hi u gi n tr a, Pha lê m i ch u chun ra t ng g ch nát phía sau cô nhi vi n Thanh Trúc. Cô bé mu n tìm cu n truy n tranh có nhi u màu s c mà cô ã t gi i trong k thi t t nghi p l p 9. L n ó, ng i ta trao quà l n tên c a cô v i cô bé h c l p 6. Tuy nhiên Pha Lê r t thích món quà ó, nên cô không màng i l i. ó c ng là b c tranh tuy t p ã v nên hình nh c a tu i th trong tâm trí c a cô v cánh ng quê mà cô m c c m t l n t chân n.

Pha lê l n lên t cô nhi vi n này v i b n b c t ng xây kín ph y rong rêu và nh ng dãy nhà th p lè tè có t th k tr c. Lâu lâu có m t c n gió p t i là nó y b i. Hôm tr c ã s p h t dãy nhà kho, nh ng ch a h t âu, nó ã chôn vùi n i c t gi u nh ng quy n truy n r t hay v th gi i bên ngoài mà cô ã c c.

Nh ng cô suy ngh hoài v chuy n t n t i c a con ng i và nh ng v t th chung quanh. Hình nh nó ch hi n h u trong th i gian nào ó thôi, r i t t c i u bi n m t, c ng nh s ph n c a cô cô nhi vi n. C ít lâu là có m t x c chúa g i v ... ngh a a. Và m i l n có m t em bé c a vào là hôm sau có m t a l n b a làm con nuôi c a m t gia ình giàu có nào ó. Nh ng chuy n Pha lê b ch n i là không h , b i cô ang c các x nh i nhét h t ph n ki n th c này cho n môn h c khác. a cô i r i, l y ai mà h c?

N m cu i, cô c h c àn Organ, b y tu i h c thêu, chín tu i h c ho và sinh ng . Nh ng s ng n i ây mà không h c là không bi t làm gì h n, và nh ng thói quen ó ã c n sâu vào trong máu c th .

Nh Mai Lan th y bàn tay c a Pha Lê b b n nên la lên:

- Ê! Mà y coi ch ng b n òn ó. Tao ã nói là cu n sách y b rách m t r i, nó có ph i là “bí kíp võ công” gì âu... Nh ng này! Mà y có nh lên làm “ch ng môn c a cô nhi vi n này không mà dày công kh luy n nh th ? Nhìn th y mà y h c mà tao no. H c nh vanh vách. H c nh rô - b t. H c nh iên...

Pha lê nghe nói, cô c ng h t s c ng c nhiên, vì hình nh các s ây chú ý n cô nhi u nh t và cô c ng thích h c. Th i khoá bi u c a cô chi chút nh ng gi th c t p, t trong nhà cho n l p. Con nh Mai Lan thích truy n ki m hi p, nên lúc nào c ng nói n “bí kíp võ công”, nh ng nó c ng l m g i ý cho cô hi u r ng: cô c ào t o th c thi m t công vi c nào ó r t quang trong.

M c k , Pha Lê mu n l nh h i t t c . Trau d i ki n th c là m t iêu t t cho mình. Không có trí th c thì không th v n lên c và cô cho ó là m t c h i.

Sau khi t t nghi p ph thông trung h c, Pha Lê c tuy n th ng vào i h c Qu c gia vì cô ã o t c gi i ba trong k thi h c sinh gi i toàn qu c.

Nhưng thay vì cắt do. Pha Lê lại m trú. Bài v lúc nào cũng có m t m t x ki m soát k l ng nh th i trung h c. H u h t th i gian cô có ngoài th i khoá bi u tr ng là th vi n và t sách nh c a mình. Pha Lê c l nh h c b ng và có m t ng i tài tr cho cô n h c, cô không c n ph i lo nh ng chi phí ó. Vì th , Pha Lê nh m t cô bé h n là tu i b c vào i. G ng m t cô ngây th xinh p, ôi m t no tròn, hai rèm mi cong vút, ôi gò má lúm ng ti n và ôi môi cong h n d i, phô hai hàm r ng tr ng nh ng c.

Mai Lan thì ng c l i. ng c nh Pha Lê, Mai Lan luôn là con v t b u x u xí, nh ng không vì th mà hai a xa nhau, th m chí còn ch i v i nhau r t thân. Nhưng Pha Lê là Pha Lê; còn Mai có nhi m v khiêm t n c a mình, cô không thích h c mà thích ch m lo b n tr . Cô yêu t do v i khác v ng vào i. Có m t i u duy nh t mà hai cô luôn chung thu là không bao gi mu n r i xa i gia ình này dù cho nó c k hay p p i n a.

Chi u ch nh t, sau gi kinh nguy n, Pha Lê c g i lên nhà khách. M t ng i àn ông ng tu i ang i cô v i ly n c trên tay.

Pha Lê không khép nép nh ng cô không bi t m l i th nào khi bi t ng i àn ông này là thân nhân, là tài tr cho cô t tr c n gi .

X nh c nh :

- Con chào ba nuôi i!

- Chào ba !

Ti ng “ba” trên môi Pha Lê th t lên m t cách ng ng ng p. Th nh ng ông ta l i r t t nhiên và nhìn Pha Lê v i m t thoáng hài lòng:

- Cô nhi vi n Thanh Trúc S p kh i công xây d ng l i, kinh phí r t l n, do các nhà h o tâm trong và ngoài n c tài tr , vì v y mà có m t cu c s tán. Nhưng Pha Lê ang làm lu n án t t nghi p, con có c h i c i du h c, Lúc này, ta mu n b o l nh con v i gia ình m t th i gian, con ngh th nào?

- Nhưng con có th l i ây c mà. Con xin l i ông.

X ng i bên c nh lên ti ng:

- Th t ra, nh t mình trong h c t p là t t, nh ng b y lâu con chuyên tâm nh th t ng ch ng quá . S d cô nhi vi n này c nhi u ng i bi t n là nh con. M y l n con thi u u h ng u c a lên báo, nh m khuy n khích các tr em nghèo hi u h c. V i t ch t thông minh nh con, chúng ta r t t hào con là m t th n ng toán h c và c ng gi i ng lo t các môn khác. Bây gi , cô nhi vi n ã thành công trong vi c ào t o con, c ng n m b t c m t s kinh nghi m quý báu trong vi c giáo d c. Và s p t i, n i ây xây d ng và t ch c l i. Con c ng ph i ngh t i t ng lai c a mình. Ông Cao Bình ây có th m b o i u ó, nên con không ph i do d .

Pha Lê nhìn hai ng i kinh hãi. Thì ra, cô ch là m t thí nghi m c a h . Cô c ng báo nhi u l n nh ng ch a bao gi cô c xem. H dùng cô

qu ng cáo n i này. Có th cho ây là m t m c ích t t i ch ng n a thì cô v n th y có m t i u gì ó không n gi n, không thanh cao nh cô ã t ng h ng m t tu i th h n nhiên bao thág ngày qua, v y bây gi n lúc cô ph i ra i. T t nhiên là cô nhi vi n c n, cô có trách nhi m ph i quay v .

Pha Lê nhìn ng i àn ông cao to tr c m t:

- Nh ng con r t v ng v . Con không bi t tí ti v gia ình c a ông, con r t ng i. Con c ng ã n tu i tr ng thành r i, có th t ra ngoài m u sinh.... Con r t s phi n lòng.

X qu n lý n i ti ng là ng i l nh lòng, khi ã quy t nh i u gì ó thì khó có th thay i c.

- ây là k t tho ch hai m i n m v tr c, và t ng n m ã th c hi n y .

Pha Lê nghe nh trái t n tung. Thì ra x v a th c thi cu c s ng công bình bác ái và có c m t ch ng trình cho s ph n c a cô. Pha Lê này t ng s ng v i m t nguyên t c và gi ây cô ph i hoàn t t nh ng d tính này.

- Con có th h i s m t câu này, c không ?

- Con c h i?

- Th nh ng a tr khác c ng có d tính riêng khi c nuôi d ng nh con không ?

X qu n lý tr l i ng n g n:

- Con là tr ng h p c bi t. tuy nhiên, m i a tr l n lên t n i ây, h u nh c ch m sóc chu áo và c phân b công vi c phù h p. Sao con không th m t l n.

- Pha Lê không còn cách nào khác, cô ành th a:

- Vâng, con xin ch p thu n .

Ng i àn ông có v hài lòng. Ông ta ng lên cáo t :

- Tôi xin phép x . - Quay sang Pha Lê, ông kh b o - Con c l i m i th ây, k c qu n áo. R i có lúc s quay l i th m mà. Con ch em theo gi y t tu thân và bài v ang làm. Sáng mai, ta t i ón.

- Chào ông !

X qu n lý a ông ra t n c a r i quay vào. Pha Lê ch y m t m ch xu ng nhà ng , trùm m n l i, khóc thút thít:

Mai Lan nhìn Pha Lê ng c nhiên:

- Khóc ? Vì sao khóc? Chuy n l ây mà. Nào! Nói cho b n cô n ng nghe, ai dám làm tí u th Pha Lê r i n c m t, ta s cho s chém ngay.

- Ta b a ra ngoài r i.

Mai Lan chép mi ng:

- Có v y mà c ng khóc. Tuy xa n i này bu n th t, nh ng nhà ng i có h c r t gi i, s p có b ng c nhân, t ng lai xán l n, nên bây gi ng i ta s p x p nh v y. Ng i l n r i, vâng d cho ph i phép n công nuôi d ng, d y d c a các x . Ch ng khi ra ngoài, n u nhà ng i ta s ng không c v i h thì i làm. Ta bi t nhà ng i âu có kh c b bán làm nô l cho ai âu mà s . Pha Lê ng i lên:

- Chuy n tày tr i nh v y mà mi nói không có gì ? N i ây s p xây d ng l i r i ó.

- Càng t t! T i ch ng ó ng i lâu n m nh ta s là “ma i t ng qu n” cái “cung ình” này. Có ng i xây d ng nhà m i cho , s ng th y m . Bi t âu nhà ng i i r i, h l i “c ng ” ta. Chà! Có lý ó.

Nh nói ch a , Mai Lan b i thêm m t câu:

- B y lâu nay ng i h ng b ng l c r i, gi ph i nh ng cho ng i khác thôi.

Pha Lê không ch u n i cái cách nói chuy n nh th b t c n c a nó. Cô b c d c:

- Mi có ch uu t t cái ài châm bi m l i cho ta nh m t chút có c không? Bây gi ta ang mu n m t mình.

- Mai Lan ch ng n nh nh thách th c:

- Ng i ta ng ý r i, úng không? V y ng có khóc và c ng ng xua u i nh b n này. D gì mai m t mình g p nhau.

Ng ng m t chút, Mai lan c t gi ng anh á:

- R i kh i cô nhi vi n này r i, ng i ch ng khác gì con gái i l y ch ng. Có v ây ch i c ng ch là khách mà thôi. Cô nhi vi n i d khó v mà b n. Hát bài “v nh bi t mùa hè” là v a r i ó.

Pha Lê ng n nhìn Mai Lan v i m t chút nghi v n:

- Mi có ph i là b n thân c a ta không? T i sao mi l i vui khi ta bu n mu n ch t nè.

Mai Lan buông thông hai tay ra v vô t i:

- Có nhà ng i ây, ta còn nh ch bài chút nh, b ng không có a nào cho ta nói quàng xiên c ng bu n. Nh ng ta bi t, ng i b n l nh l m mà. Tuy b ngoài hi n lành nh th nh ng th t là ngh ch. Ng m ng m nh ng i, ai nhìn c ng l m nh ng ch có ta là không h nh m l n. r i xem, h ph i s ng i dài dài.

- Làm th y bối c r i ó, Mai Lan!

Dù cách nói chuy n Mai Lan bình th ng, nh ng nó là a khéo che y tình c m, không d dàng gì b c l n i lòng qua tính cách. Pha Lê v n th y nó bu n t m y hôm nay. Có l nó hay tin tr c cô nh ng không mu n m l i.

- Tao không bị t ai trong gia ình m i ó ngoài ông y, mà ng i này tao ch g p m i có m t l n thôi.

- M c k ! T i mình v n b t h nh t thu nh , gi có gian nan c ng không bị t s .

Gi c u kinh t i qua, Pha Lê ng i yên th t lâu, sau ó i v phòng, cô nh Mai Lan c t giùm mái tóc. Mai lan dùng l t ch i su i tóc dài và dày v a m t mà v a en tuy n r i ng i yên ng m:

- C t u ng quá! M tóc này t t l i qu n tóc m n cho m t ng i nào ó. Nh ng tao ch bị t c t theo ki u búp - bê mà thôi.

Nghe nó than th , Pha Lê m m c i:

- ng ý!

Mai Lan chuyên c t tóc cho m y a nh vi n này, nh ng bây gi ph i c t m t mái tóc nh th này, u ng quá! Thôi thì c cho Pha Lê m t k ni m cu i cùng n i ây. Sau khi ng m k , nh ng nhất kéo c a Mai Lan i m t vòng. Trong khi Mai Lan ch m chú s a tóc l i cho Pha Lê, m t a b n khác l i t b tóc v a r i ra thành m t búi tóc g n gàng.

M i l m phút trôi qua, Mai Lan toát m hôi h t m i hoàng thành c mái tóc búp - bê áng yên cho Pha Lê. Ôi! Có n m m c ng không ng mình tr tài hay n th . Trong Pha Lê tr h n vài tu i và xinh x n m t cách l l ùng. Có l ki u tóc này phù h p cho Pha Lê nh t. Chính Mai Lan c ng không ng mình làm c nh v y. Hai a b t c i r r i.

M t lúc sau, Pha Lê nh n xét:

- Có l mi i h c c t u n tóc i thôi, mi có n ng khi u ó.

Mai Lan nhún vai:

- Ai cho ta i h c mà h c. Ta âu ph i nh nhà ng i âu, c u tiên m i chuy n.

Pha Lê ng nâng niu b tóc v a m i t t l i và loay hoay tìm m t cái h p gi y b vào. Cô ghi lên ó b ng ch : “Cô nhi vi n Thanh Trúc, ngày... tháng... n m... Pha Lê 20 tu i”. R i b vào cái h p t nh nh n cô dán tên mình. Loay hoay m t lát, cô s p x p m i th cho g n gàng và gi úng l i ng i ba nuôi nói, b l i h t nh ng g i n i ây, ng ngh a v i g i g m l i h t nh ng k ni m trong tr ng n s ngày m i l n cho cô nhi vi n, m t mái nhà xiêu v o hoang tàn nh ng l i không th nào quên.

Pha Lê thu d n xong, cô n m nhìn lên tr n nhà:

- Mi ng có nhi u chuy n n a. Ngày mai tr c khi i, ta s xin x cho mi i h c u n tóc theo n ng khi u. Nh ng mi ph i c mà h c ó, ng có p v o kéo nh m i l n n a.

Mai Lan b u môi:

Chàng nào xin chàng hay. Tao sẽ chờ chàng gì có liên quan...
 c t, b i tao ngu không h c ch c n a. Cái gì mà tao không thích, tao s
 không ham và ng g c li n. Nh ng m y x không d gì ch u cho mình h c ngh
 trang i m âu nh . M y xo nói h c nh th ch s a so n mà thôi. Không
 khéo mà làm tao b ph t n a o.

Pha Lê nh ng mi m t nh mu n nói: r i xem.

Hai a chuy n trò m t lát r i ng thi p i lúc nào không hay.

Bu i sáng tinh s ng, ti ng chuông vang nh trong gió nh ng ánh th c
 c cô nhi vi n tr i d y c u kinh. Hôm nay, Pha Lê lên àn. Ti ng hát c a nhóm
 cô nhi ngân nga c u nguy n cho nh ng ân nhân g n xa, c u cho thân nhân ang
 l u l c tha h ng, c u cho k ngo i o và l ng dân ch a nh n bi t vi c thi n,
 và cu i cùng h dăng m t ngày h c, làm vi c t t lành cho b n thân mình tr c
 ng t i cao ang theo dõi h trong im l ng.

M i ng i ã v h t, nh ng Pha Lê còn nán l i, Ánh m t cô dõi lên khóm
 hoa sao nhái màu vàng ngh mà lúc còn nh , cô hay ép chúng vào trang t p
 in hình cánh hoa. Cô th ng khóm hoa m i gi nh nhoi, hi n lành và ng
 kia nh ng cánh hoa dâm b t t i c i trong n ng. Cô nhi vi n nghèo nên ch ng
 có hoa quý, nh ng cô v n th ng chúng vì chúng luôn hi n di n bên cô t ngày
 này qua ngày khác.

T d ng Pha Lê bu n r i n c m t khi nh l i l i c a nh Mai Lan. Không
 ph i x không th ng t i nó mà ch vì u tiên cho cô. Vì s bi t nó không h c
 c, i u ki n h c l i thi u kém, nên ch dành cho nh ng ng i có n ng
 khi u th t s .

Chính vì s nuôi d ng t n tình ó nên Pha Lê ã c g ng. Cô c ng bi t
 ào t o ra m t con ng i không ph i d . Trách sao các x không nên d tính
 cho t ng lai c a m i a. S ng t p th nh th này, vì c tôn tr ng nguyên t c
 là trên h t.

Pha Lê v a v t i phòng n, c nh ng i vào phòng n thì nh Mai Lan ã
 xu t hi n tr c ng ng c a.

- Có c n ph i n b a sáng thanh m này không? B i vì ông Bình “cao c ”
 ã n.

Pha Lê c i:

- N u ông y xin nh m mi, thì có ngày b lên máu mà ch t.

Mai Lan nh ng mà y thì th m:

- T ng ông ta sang y, ch c c ng là m t i phú gia. Nh ng mà y! Không
 l ng i ta i mà ta chia tay l ng l nh th . Nh ng bây gi t i mình nghèo quá,
 ta ch có cu n “bí kíp võ công” t ng ng i thôi. Công ta s u t m t b y lâu nay.
 N u có chuy n gì bí quá, nh l y ra xem nhé! Mong quy n s này là kim ch
 nam đ n ng cho mi ó.

- Cám ơn.

- Tạm biệt!

Pha Lê nhìn phòng các xe taxi đi lên nhà khách. Ông Cao Bình nhìn cô hài lòng:

- chúng ta đi thôi!

Pha Lê nhìn thấy một phong bì to được trao tận tay xe taxi quản lý trước khi ông Cao Bình ra xe. Thấy Pha Lê nhìn, xe taxi thích ngay:

- Đây là tiền của ông Cao Bình tặng cho cô nhi viện. Con đi bình an. Nhớ báo tin!

Pha Lê cúi đầu:

- Con cảm ơn xe taxi rất nhiều.

- Con đi đi.

- Dạ.

Ra khỏi chiếc cửa màu xám xịt, Pha Lê mới nhìn thấy chiếc xe hơi màu cà phê sẫm màu phía trước. Ông Cao Bình ra hiệu cho xe chuyển hướng sang trái. Ông hướng dẫn Pha Lê ngồi chiếc bàn ghế của sòng và gọi cho cô món bò bít-tết và lon Coca. Ông ta nhìn Pha Lê mỉm cười:

- Con đừng đi!

- Con xin phép.

- Không cần đi đâu cả, con xin phép như thế. Nói chung, tính cách giáo dục con trẻ theo khuôn khổ là một sự thật. Tuy nhiên những nhà không có ngoan ngoãn vậy, vì phần ông chúng luôn có cha mẹ nuôi chi u. Những bài gì con phải tập làm quen với thế giới bên ngoài, như khi làm việc không có thời gian nhàn rỗi. Vì thế mà những chuyến đi nghỉ của con phải ngắn ngủi.

Thấy Pha Lê cần khoai tây chiên, ông Bình dùng dao cắt thịt bò thành những miếng nhỏ và lấy sang cho cô:

- Ăn đi con!

Tiếng “con” ngọt ngào và một chút ấm áp khiến Pha Lê tự nhiên hạnh phúc. Cô vẫn luôn nghe ông nói:

- Nhà mình chỉ có ba người. Mẹ là cháu họ làm bác sĩ tên Phan, mẹ con gái tên Ngọc Bích và bà nhà là Ngọc Tuyet, nhưng vì chúng bé nhỏ nên không có kho. Rồi thì là ta làm kinh doanh mà không ai theo ngành này, khiến ta lo quá. Nay ta chỉ nuôi con nuôi mà mẹ tôi nghĩ bây giờ mẹ tôi khi đi xa đã thành nhân, nên vì nhân rỗi con vậy, cho con có dịp học hỏi trên thế giới. Con là một tài năng, thông minh và có các xe taxi tốt, cho nên ta rất tin tưởng. Thấy ông nhìn con như một cô bé. Phải nhìn vào cho chúng lớn mạnh.

Ông Cao Bình đứng lên ngay khi Pha Lê xuống. Ông đưa cô đến một siêu thị, nơi ông bán hàng cho cô một số quần áo dùng và một số vật dụng cá nhân. Ông gửi cô về công ty em của anh nhà một chiếc xe gắn máy và một chiếc máy vi tính xách tay, rồi tiễn cô ra hàng bán rồi thì đi về.

Vừa nhìn thấy Ông Cao Bình, một nhân viên lễ phép chào:

- Giám đốc ơi!

Ông Cao Bình chỉ lý một cái nhìn rồi quay sang Pha Lê chỉ cách đứng:

- Cửa hàng nhà mình ồ. Con cảm ơn!

Ông nhìn Pha Lê rồi gửi cô một vài nhân viên:

- Đây là người thân tính của ta. Mai một cô bạn thân của anh, nhà hàng ở gần hàng hoàng.

- Vâng.

- Bây giờ mình về nhà.

Ông Bình về vai người tài xế:

- Hôm nào Pha Lê có rảnh, anh hãy đưa anh nó học lái xe nhé. Anh đưa nó đi thi lái bằng. Một nhà kinh doanh phải mình làm một công việc khác.

- Dạ.

Pha Lê nhìn lên và thấy anh ta quan sát cô qua kính chiếu hậu. Đó là một thanh niên trẻ tuổi, nhưng anh ta đâu một hay sao mà mang kính mát lái xe. Thấy cô nhìn, anh ta cười rồi nhìn thẳng về phía trước.

Chỉ một phút chốc, một nhà cao tầng sang tầng vỉa hè, bên hao hiên rồi đi ra trước mặt. Cánh cửa mở, chiếc xe tiến thẳng vào. Ông Bình vào nhà trước.

Pha Lê loay hoay mà không mở được cửa xe. Anh tài xế thấy liền thò tay bấm cái nút rồi nói với cô:

- Nhà này có cô chủ khó lắm ồ. Cô phải chú ý tâm lý trước. Phải nói chuyện cô ta mới làm nên việc lớn. Nhà này có niềm tin giúp việc, cô không nên mớ tay vào.

- Tên anh là gì?

- Phú.

- Cảm ơn anh.

Hình như mình đang chờ Pha Lê phòng khách. Nhìn ồ, ông Bình làm một màn gửi cô về. Tiếng ông vang sang sang:

- Pha lê là con c a m t ng i b n ã trao cho ba công vi c kinh doanh tr c khi qua i, nh ng ông ta có d n là ph i giáo d c con gái m t cách nghiêm kh c cho nên ng i. Vì v y, Pha Lê c ông g i vào tr ng n i trú. Nay Pha Lê ã n tu i tr ng thành, v i t cách là con nuôi c a ta, nên nó có m i quy n l i nh nh ng ng i trong gia ình.

- Ng c B ch nhìn Pha Lê r i b t c i.

- Ba em âu v m t con mèo t th t xinh v i lý do th t hay. Nh ng c n g i ba làm kinh doanh mà ph i mang n ng i ta, n i c a h i môn c a bên ngo i, con n ba i c ng không h t.

Ông Bình th ng th n:

- Ng i không c a núi n c ng mòn l . Tr c ây, m con kêu ba bán gia s n, g i t i n vào ngân hàng n cho s ng, nh ng ba không ch u. N u không bây gi ba ph i ân h n r i.

- Bà Tuy t ng i im l ng nghe, bà li c Pha Lê m t cái r i l m b m:

- Pha Lê ? Tên gì k c c! - R i bà nhìn sang ông - C n gì mà ph i nói dài dòng. Tài s n c a cha m tôi ã trao cho ông qu n lý. L i ông nh , l ông ch u, m i n ông lo cho cu c s ng m con tôi y là c r i. Nh ng gi y t thì tôi gi và không bao gi tôi ng ý cho ông l y nó t tây tôi vâ v n hay th ch p. Ng i th a k di chúc là Ng c B ch, ông nghe rõ r i ch . Còn vi c ông em con nh này v ch c t c cho con Ng c ham h c, tôi không có ý ki n. Th t ra, mình ch có m t a con, cho nó s ng theo ý nó v n h n nh tôi ph i vâng l i cha m l y ông. Vi c kinh doanh, tôi không màng, dây vào chuy n ó a oan l m. Tôi v phòng ây.

Ng c B ch l m nh m tính:

- Anh tài x là m t, bà b p là hai, chú Ba làm v n v i thím phu quét d n là b n, nh con nuôi này là n m. Anh Phan v i ba m tôi và tôi, c th y là chín ng i... Có h i ông ó, nh ng không sao. Ch a ch c mà. R i mai m t ba tôi tha ây v con mèo nh n a. Ôi, vui ghê!

Ch c n c n m i phút là Pha Lê có nh n xét ngay.

M t bà v c a, m t cô con giá thích nh t báng ba mình, m a mai ng i làm khi n Pha Lê th y nó ng t ng t làm sao. Nh ng cái cách c a h là không ý n cô, khi n cô nghe d th h n.

Pha Lê c thím ba h ng d n lên phòng n m cu i dãy hành lang v i y ti n nghi, c nh bên là c n nhà kho r i t i v n hoa muôn màu s c. Chuy n ông Bình mu n cô h c làm kinh doanh khi n cô thích thú. Và ngày nay, ông ã s m cho cô nhi u m i. L p t c cô i t m r i thay m i ngay.

Ngày lúc ó có ti ng gõ c a. Pha Lê lên ti ng:

- M i vào!

Thím ba trao cho cô cái mâm nh , r i bà d n dò:

- Trong t có cái bàn i và cái m, cô c l y ra mà dùng. C u dao ng t i n phía trên. Có s c gì, cô b m chuông báo ng ngay.

Theo tay thím Ba, Pha Lê m i th y cái chuông bé tí ngay công t c i n. Cô nhìn mâm c m r i ng n ng i:

- Mai m t thím ng b ng t i n a, con xu ng b p n.

- Không c, tôi ph i làm theo l nh ch . N u hôm nào cô i h c v tr thì tôi s ch a ph n. Nhà này không có thói quen n chung.

- D .

Thím ba i r i, t d ng Pha Lê c m nh n có i u gì ó th t khác l n i mái nhà này, nh ng cô m i chân t chân ráo t i ây nên ch a c bi t. Rong ru i h t m t ngày qua, gia ình c ng ch p nh n s h i n đi n c a cô cho nên Pha Lê ch có m t vi c là n c m r i h c bài và vân theo l nh ba nuôi. Cu c s ng t t s u th nào cô ch a nh c, nh ng ngày nay nh v y là quá , cô c n ngh ng i m t lát.

M i sáng, Pha Lê th c d y s m theo thói quen. Thím Ba trao cho cô chi c chìa khoá riêng m c a n ngôi nhà th g n ó. Có mình cô là d y s m nh t. Khi i l v , cô t p th d c, so n bài, xu ng b p tìm cái gì n r i chu n b i h c. Thông th ng, cô c x qu n lý phát tiên hàng tu n, nh ng bây gi thím Ba là ng i tr c ti p a cho cô, vì th hôm nào cô h c nguyên ngày, cô l i ki n trúc xá v i b n.

Hoá ra, không ph i n c m chung v i c gia ình là m t chuy n hay. Cô không ph i ng i v i thành viên trong nhà vì ngay t giây phút u tiên, cô chu n b tâm lý r ng mình không c h ni m n , nh ng bây gi thì n r i.

M t tu n trôi qua th t nhanh. Pha Lê h c ch m. Ban ngày và t i, cô u vùi u vào sách cho n khuya m i xong. Bên bàn h c, hai bóng néon to sáng nh ng b ng d ng có ra ban công hóng gió. Nhìn c nh v t bàng b c d i ánh tr ng non, cô nghe n i nh ùa v . Cô nh nh Mai Lan, nh cô nhi vi n v i dây nhà th p lè tè ông vui.

M t c n gió tho ng qua v i n i nh lan man t chuy n này cho t i chuy n khác. Chuy n c a cô nhi vi n ch a t ng g ng m t ngây ngô, hay tranh giành nhau quy n sách, cái k o, a nào lấu tấu thì ph t qu g i... Pha Lê không hay mình ã ra v n hoa t lúc nào.

B ng d ng có m t ng i thanh niên xu t hi n tr c m t cô. Trên tay anh ta là m t quy n sách dày c m. Nh ng ánh tr ng này không sáng c, anh ta c i đ o nh mình và cô c ng oán ra ng i này là ai.

Anh ta nhìn cô v i v ng c nhiên l lùng:

- Cô t âu chui ra th ?

- T phòng tôi. - Pha lê ch vào n i sáng ánh èn.

- Th , cô tr à?

- G n nh th .

- Còn i h c không?

Pha Lê g t u. Anh ta h i ti p và không ng ng quan sát cô. Pha Lê ang m t b “soie” màu tím, c lá sen, trông cô th t d th ng.

- ã t t nghi p tú tài ch a?

- D r i.

- Sao t i r i còn l n qu n n i ây?

Anh làm ra v ng i l n, b t n t cô. Mà anh ta l n th t, kho ng ba m i là ít.

- D , tôi thích nhìn êm yên t nh nh th này .

R i Pha Lê ng ng lên:

- Anh có ph i là bác s Phan không ?

- Cô bi t tên tôi ? tôi ây ch m sóc cho dì Tuy t, ti n th g n ch làm. H n n a, sông n i này th t tho i mái.

Pha Lê nhìn anh, khuôn m t vuông v n, thanh tú và có m t chút kiên ngh , tr m t . Th Phan c ng không ng ng quan sát cô gái. Anh ng m ánh giá cô không ph i n ây tìm vi c, ngày hai bu i n và ng mà cô bé này toát ra v sâu l ng và có m t g ng m t d nhìn.

B ng d ng Pha Lê cu i u chào:

- Xin phép !

R i cô b c thông th , không có gì v i vàng. C ch c a cô th t là l phép. Ôi! âu ra m t cô bé nh th . Nh ng vi c c n này, Th Phan ch ng quan tâm, anh ang nghiên c u m t ch ng trình khoa h c v i nh ng suy ngh miên man t nh ng trí u ch ng khác nhau c a b nh tim. Hình nh cô bé tho ng qua r i m t hút.